

A féregtelenítésről

A férgek parazitikus életmódot folytató élősködők. Igen széles körben elterjedtek. Számos fajuk képes megtelepedni a környezetünkben élő állatok bélcsatornájában is. Haszonállatokban okozott kártételük az egyik legnagyobb gazdasági veszteséggel járó megbetegedés. A kedvtelésből tartott állatok – különösen a kutyák és macskák – fertőzöttsége megkülönböztetett figyelmet érdemel, ugyanis több faj zoonosis – súlyos emberi megbetegedés – okozója lehet.

Az állattartási kultúra változása folytán ezek a kedvencként tartott fajok testközelségbe kerültek, és így lényegesen megnőtt a fertőződés veszélye. A közhiedelemmel ellentétben az ember nem a gilisztát kapja el, hanem a féregízek, peték, a szervezetbe kerülve az adott fajnak megfelelően vándorolnak, illetve, különböző fejlődési alakok képződnek belőlük.

Ennek következtében az érintett szervekben súlyos – gyulladással, vérzéssel, elhalással – elváltozások alakulhatnak ki. Legismertebbek a galandféreg köztül az echinococcosis, azaz a hólyagférgesség és kergekórt okozó coenurosis. A fonalféreg köztül a toxocariosis, vagyis az orsóférgesség.

A kutyák, cicák, a legtöbb esetben tünetmentesek. Súlyos fertőzöttségnél és általában csak fiatal egyedekben jelentkezhethet hányás, hasmenés, a has felpuffadása, ritkábban bőrgyulladás, idegrendszeri és angolkóros elváltozás.

A peték kimutatására alapuló mikroszkópos bélsárvizsgálattal az ebek és cicák több mint ötven százaléka, boncolással nyolcvan száza-

léka bizonyult valamilyen bélféreggel fertőzöttnek. Gyakorlati szempontból valamennyi egyed féreghordozónak tekinthető és eszerint kell védekezni.

Hatékony féregtelenítő szerek széles választéka áll rendelkezésre, nem mindegy azonban, hogy melyiket, mikor és hogyan használjuk. Kérjük ki állatorvos véleményét, mert a legtöbb hibát a készítmények – különösen a humán gyógyszerek – helytelen alkalmazása okozza.

Különös tekintettel kell lennünk a következő szempontokra. A féregpeték igen ellenállóak, elpusztításuk nehéz, ezért a féregket lehetőleg még a peterakás előtt kell az állatból kiűzni. Speciális fejlődésük folyamán a féreglárvák az állati szervezetben vándorolnak. Ezekre a vándorlási alakokra még a legújabb gyógyszerkombinációk sem százszázalékos hatékonyságúak, így meg kell ismételnünk a kezelést, ha már kifejlődtek és visszakerültek a bélcsatornába.

Tenyésztőknek fontos tudni, hogy az orsóféreg az anyaállatból már a méhen keresztül és szopáskor a tej közvetítésével is bekerülhetnek az újszülöttbe. Ezért az anyát a párosításkor és az ellés előtt is féregteleníteni kell. A kölyköket még a férgek peterakása előtt, már kéthetes kortól kezdve két-háromszor megismételve kell kezelni.

A mentesítéshez tartozik, hogy a környezetünkben irtasuk a rágcsálókat, melyeknek szerepük lehet a fertőző góc fenntartásában. A nyers hús etetését is kerüljük. A megfelelő időben és szakszerűen féregtelenített állatok nem jelentenek veszélyforrást.